

почти напълно неизползвани отъ изследвачитѣ. Въ единъ отъ гръцкитѣ ржкописи на Ватиканската библиотека, именно cod. Vatic. gr. 307 (olim 668), отъ XIII в., сж запазени, между другото⁷⁴⁾, стиховетѣ на неизвестенъ гръцки поетъ⁷⁵⁾, писани по случай брака на българския царъ съ византийската княгиня. Само нѣкои стихове отъ дветѣ стихотворби бѣха оповестени неотдавна отъ римския проф. S. G. Mercati⁷⁶⁾. Тритѣ книжовни паметника, ако и твърде кратки, представятъ голѣмъ интересъ и заслужаватъ да бждатъ издадени изцѣло. Въпрѣки че сж раздѣлени, дветѣ стихотворения сж тѣсно свързани и образуватъ едно цѣло.

†ΕΞ αὐτανάκτων κραταιῶν, βασίλισσα, προήλθες,
ἐκ παγχοσμίων συνδεσμῶν καὶ θεαυγῶν ἡλίων.
περιφεγγής, περικαλλής ἐξέλαμψας σελήνῃ
ἀπὸ λειμῶνος εὐανθοῦς καὶ θείου παραδείσου.
ναὶ γὰρ θεοῦ παράδεισος ταῖς ἀρεταῖς εὐώδης.
οἱ σοὶ πατέρες βασιλεῖς· εὖοσμον ἄνθος ἔφυς.
τί γοῦν ἐναπολέλειπτο πρὸς ἄκραν εὐτυχίαν;
ἐφάμιλλός σοι σύζυγος, τρισευγενής, ὥρατος.
θεὸς καὶ τοῦτον ἔδωκε καὶ βασιλεῖς πατέρες
συνᾶπτουσι, συνδέουσι καὶ συνομολογοῦσι.

5

10

⁷⁴⁾ Вж. описанието на ржкописа у I. Mercati — P. Fr. de' Cava-
lieri, *Codices vaticani graeci*, t. I. Codices 1-329 (Romae 1923), pp. 454—
56. Ржкописътъ е книженъ и съдържа съчинения на Аристотеля, Теодоръ
Продрома, М. Псела, стихове на Константинъ Акрополита (f. 5) (за този авторъ
вж. указанията у Iv. Du j č ev, *Studi bizantini e neoellenici*, IV. 1935, p. 136
et nota 1; Мак. Пр., XIII 3 (1942), с. 3). Въпроснитѣ текстове сж дадени на f. 6^v.

⁷⁵⁾ За добавкитѣ къмъ ржкописа [описвачитѣ Mercati-De' Cava-
lieri, ib., p. 454 sqq., пишатъ: Quae dixi scholia et periochas autographa,
ea lituris et confectionibus auctorem, non librarium, prodeuntibus scatent;
nescio an ille vir doctus fuerit ex Acropolitarum ... aut ex Contostephanorum
gente. Стиховетѣ сж опредѣлени правилно отъ двамата ватикански учени: In
nuptiis Iohannis Asan II Bulg. regis (Ἀσάν ὁ χαρπώνυμος ὁ κράτωρ τῆς Μυαίας)
et Irenes Theodori Angeli filiae ... carmina duo.

⁷⁶⁾ Тѣ сж вмъкнати въ неговата поздравителна речъ при откриването
на Четвъртия византоложки конгресъ въ София, презъ есента 1935 г. Вж.
ИБАИ, IX. 1935, с. 34. Проф. S. G. Mercati съобщава за тѣхъ като за
„epitalamio d'ignoto autore bizantino che si conserva in un codice della Vati-
cana, per le nozze di uno Zar di Bulgaria con una principessa bizantina“. По
сжщото време азъ попаднахъ, при търсенията си въ Ватиканската библиотека,
на ржкописа съ стиховетѣ, но по известни съображения отложихъ да из-
вестя за намѣренитѣ материали.